

ponieważ umieszczenie firmy i nazwiska skarżących w zaskarżonych działaniach bezprawnie zniweczyło poszanowanie w społeczeństwie syryjskim, w gronie przyjaciół, we wspólnocie religijnej oraz względem ich partnerów w interesach.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2012 r. — Plantavis i NEM przeciwko Komisji i EFSA

(Sprawa T-334/12)

(2012/C 311/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Plantavis GmbH (Berlin, Niemcy) i NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Büttner)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zakazów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1924/2006⁽¹⁾ w związku z rozporządzeniem (UE) nr 432/2012⁽²⁾ oraz unijnym rejestrem dopuszczonych i niedopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi po pierwsze, że brak jest właściwości prawodawcy europejskiego do ustanowienia zaskarżonych rozporządzeń.

Po drugie podniesiono, że rozporządzenia nr 1924/2006 i nr 432/2012 oraz unijny rejestr oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności niezgodnie z prawem naruszają chronioną na mocy praw podstawowych sytuację prawną przemysłu spożywczego oraz prawo konsumentów i profesjonalistów do informacji. W tym kontekście skarżący podnoszą w szczególności, że przewidziane w zaskarżonych rozporządzeniach zakazy oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych są nieproporcjonalne. Odnosi się to w szczególności do zakazu użycia merytorycznie właściwych oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych, jak np. „lepszą biodostępność”. Ponadto rozporządzenia nie nadają się do osiągnięcia zamierzonych celów, ponieważ EFSA i Komisja nie ustanowiły zrozumiałych, przejrzystych i jednolitych wytycznych określających standardy naukowe. Skarżący podnoszą ponadto zarzut niezróżnicowanego nierównego traktowania różnych substancji i przedsiębiorstw spożywczych. Wskazane zakazy nie są ponadto

konieczne, ponieważ już na podstawie dyrektywy 2003/13/EG⁽³⁾ i rozporządzenia (UE) nr 1169/2011⁽⁴⁾ we wszystkich państwach członkowskich zabroniona jest wprowadzająca w błąd reklama żywności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (Dz.U. L 136, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2003/13/WE z dnia 10 lutego 2003 r. zmieniająca dyrektywę 96/5/WE w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 41, s. 33).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2012 r. — Evonik Degussa GmbH przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-341/12)

(2012/C 311/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Degussa GmbH (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Steinle, M. Holm-Hadulla i C. von Köckritz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE nieważności decyzji Komisji K(2012) 3534 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. o oddaleniu wniosku Evonik Degussa o poufne potraktowanie informacji zawartych w decyzji w sprawie COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu;

— zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem obciążenie Komisji kosztami postępowania.